

LEGISLAȚIE ROMÂNIA

Portal legislativ actualizat din surse publice oficiale

VERSIUNE INFORMATIVĂ PENTRU CONSULTARE

Legea nr. 2651/1940

LEGE

În vigoare

EMITENT

Regele Carol

PUBLICARE

Monitorul Oficial nr. 183 din 9 august 1940

ULTIMA VERIFICARE

27 mai 2026, 15:42

SURSA OFICIALĂ

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/37631>

Document generat informativ din surse publice oficiale. Nu înlocuiește Portalul Legislativ - legislatie.just.ro.

Cuprins

1. Articolul 1
2. Articolul 2
3. Articolul 3
4. Articolul 4
5. Articolul 5
6. Articolul 6

7. Articolul 7
8. Articolul 8
9. Articolul 9
10. Articolul 10
11. Articolul 11

Articole

Articolul 1

Căsătoriile între evrei și românii de sânge sînt oprite. Prin evrei în sensul acestei legi se înțeleg persoanele aparținînd religiei mozaice și cele arătate în art. 2 din decretul-lege

nr) 2.650 din 1940.

Articolul 2

Căsătoriile între evrei și românii de sânge sînt oprite chiar dacă se vor încheia dincolo de granițele țării.

Articolul 3

Căsătoriile între evrei și românii de sânge încheiate împotriva acestor reguli sînt nule.

Articolul 4

Constatarea nulității unei asemenea căsătorii se va face la cererea Ministerului public al tribunalului locului unde s-a încheiat căsătoria; cererile de anulare, a căsătoriilor încheiate dincolo de limitele teritoriale ale țării se vor îndrepta la Tribunalul Ilfov. Cererile de sesizare pot fi făcute și de conducătorii organizațiilor județene ale Partidului Națiunii.

Articolul 5

Nulitatea căsătoriei poate fi cerută și constatată oricînd. Declarațiunea de căsătorie cerută de art. 71 din legea privitoare la actele de stare civilă, trebuie să arate dacă cei ce vor să se căsătorească sînt sau nu evrei.

Articolul 6

Ofițerul de stare civilă este îndatorat să cerceteze, înainte de oficierea căsătoriei, religia celor ce vor să se căsătorească. Ofițerul de stare civilă are obligația să refuze oficiul sau în caz de împiedicare legală. El are îndatorirea să întrebe martorii asupra religiei celor ce vor să se căsătorească și aceștia au îndatorirea să răspundă. Ofițerul de stare civilă, care cu știința, încheie o căsătorie oprită de acest decret cu putere de lege, se pedepsește cu destituirea de drept din funcțiune și cu închisoare corecțională dela 2 la 5 ani.

Articolul 7

Martorii care asista la oficierea căsătoriei, înlesnind prin afirmațiuni nereale și de rea credință, încheierea unei căsătorii împiedicată de acest decret cu putere de lege, se pedepsesc cu închisoare corecțională dela 1 la 3 ani și cu amendă dela 5.000 la 100.000 lei.

Articolul 8

Cei care se vor căsători sau vor încerca să se căsătorească împotriva prevederilor art. 1, se vor pedepsi cu închisoare corecțională dela 2 la 5 ani. Pedepsele se aplică de tribunalul care constata nulitatea căsătoriei potrivit codului de procedura penală Regele Carol al II-lea. În caz de tentativa, pedepsele se aplică de tribunalul corecțional.

Articolul 9

Hotărârile tribunalului sînt pronunțate cu apel și recurs în condițiunile și formele statornice de codul de procedura penală Carol al II-lea.

Articolul 10

Prin regulament se vor desvolta normele cuprinse în acest decret cu putere de lege.

Articolul 11

Orice reguli cuprinse în legi și regulamente contrarii acestui decret cu putere de lege, sînt abrogate. Dat în București la 8 August 1940. CAROL Președintele Consiliului de Miniștri, Inginer Ion Gigurtu Ministrul justiției, Ion

- v) Gruia Referat către Consiliu de Miniștri, Domnilor Miniștri, Prin statutul din 9 August 1940, am reglementat starea juridică a evreilor din România. Am spus, în raportul făcut, cu acel prilej, ca Statul Național Roman nu este azi un Stat național, formal și juridic, ci așa cum se desprinde din normele constituționale în vigoare, este un Stat național, organic, în care conflictul existent, în democrațiile formale, între politic și drept nu apare, acești doi factori ai vieții publice, gasindu-se într-o confuziune organică desavarsită, pe planul spiritului național al poporului român. Noi nu avem, în aceasta materie, să respectăm tradițiile "pînă la superstitie". Noi avem să cautăm înțelegerea între o guvernare activă și tare și respectul principiilor juridice; și aceasta înțelegere trebuie să rezulte, în primul rînd, din grija permanentă și vie, de a stabili îndreptările de apărare ale Nației. Am definit, în economia Statului evreilor, concepția organică a Nației, care nu mai reprezintă un total numeric, o sumă de indivizi, ci o sinteză de funcțiuni pe de o parte, sprijinite pe indeletnicirile creatoare, care nu mai reprezintă o colectivitate de indivizi, statornicită pe criterii formale și abstracte, ci o comunitate, strînsă și unitară, sprijinită, fără îndoială "pe amintirea marilor lucruri făcute laolaltă în trecut și pe dorința de a le face în viitor", pe un "suflet comun", pe "rasa, limba, teritoriul, dinastia, trecutul, idealul comun"; dar, mai ales, pe o lege a sîngelui românesc, pe ritul creștin, pe aceste două forte care determină, în plin, concepția biologică a Nației, scuturată de zgura, greutatea teoriilor și realizărilor pur fizice și materiale. Am socotit sangele românesc, ca un element principal de așezare a Nației; dar dincolo de structura fizică a sîngelui și de posibilitățile inextricabile de determinare matematică a purității lui românești, am ajuns la formula proprie românească de a socoti sangele românesc ca un element etnic și moral, a căruia determinare se face numai prin discriminarea, pe criteriile legale - de rit și origine - a notiunii de "evreu", care capătă, astfel, pe lîngă înțelesul juridic de pînă acum, un înțeles politic. Nu este, fără interes, să arăt, în câteva rânduri, experiența marilor popoare premergătoare în acest domeniu.
- a) În Germania, ca să nu relev decît realizările juridice, poporul (Volk), nu este, atît, o noțiune juridică ca una politică, este o noțiune etnică sprijinită pe ideea de rasă. Poporul german este și trebuie să fie o grupare rasistă. În aceasta ordine de idei întalnim, în domeniul realizărilor juridice, două concepții, următoare în timp:
- a) Ideea unității de rasă, realizată prin legile din 1933 și
- b) Ideea pluralității de rase, realizată prin legile de la Nuremberg din 1935. Ideea unității de rasă, luat acest cuvînt în sens biologic, duce la unitatea etnică. Comunitatea de sînge constituie elementul comun, care determină unitatea de rasă. Unitatea de rasă presupune principiul inegalității raselor. Trebuie evitat amestecul de sînge între rasa inferioară și superioară. Rasa ariană nordică este cea mai perfectă și mai pură. Poporul german trebuie să rămână, esențial constituit prin rasa ariană nordică. În a doua concepție rasistă a poporului, se pleacă de la ideea că niciun popor nu e alcătuit dintr-o singură rasă, ci din amestecul de rase. Dar în acest amestec există o anumită proporție între rase. După preponderența unei rase sau alteia, se poate stabili superioritatea poporului. Sangele poporului este un sînge amestecat. Superioritatea poporului este asigurată nu prin sangele pur, ci prin faptul că este constituit din rase superioare, cu excluderea raselor inferioare.

- b)** Revoluția națională din Italia, - ale carei origini trebuie cautate de-a lungul literaturii italiene, în istoria Risorgimentului italian din secolul al XIX-lea, în gândirea lui Oriani, Gioberti, Mazzini, mai departe încă și până la Dante, inspiratorul și creatorul redesteptării tradiției milenare a Italiei, - a determinat, de la 1922 și până astăzi, realizarea unui Stat național, întemeiat pe realități organice, profunde în care elementele rasiale, intervin doar în mod accidental și ideologic, în măsura just necesară pentru păstrarea purității nației. Toate greutățile, ridicate în știința și născute în aplicarea realizărilor legislative imi sînt cunoscute și prezente în cadrul acestor preocupări. Dacă însă la sistemul politic al Națiunii sprijinit pe rasă, am căutat o rectificare născută din realitățile românești, rectificare întemeiată pe criteriul ritului și pe etnicitatea în funcție de criteriul moral și juridic al sîngelui - care în fond este tot un element biologic - aceasta am făcut-o pentru a înlătura dificultățile de aplicare a legii. Tipul național cere însă legi protectoare, Comunitatea organică și spirituală a nației, impune o serie de măsuri pentru apărarea
- ei)** Dacă statutul evreilor din România este alcătuit pe legea sîngelui, din această lege rezultînd erarhia însăși a drepturilor, cu aceeași necesitate se impun anumite reguli, care să înlătore în mod absolut, influențele străine care ar slăbi nația. S-a spus, cu dreptate că în sânge se vad: "posibilități de suflet, de spirit, de etică". O națiune se încheagă pe același sânge, același sânge constituie baza morala a recunoașterii drepturilor politice supreme. Sângele devine, un criteriu moral și un criteriu juridic. Dar aceasta concepție etnică sta la baza legii constituționale însăși. Art. 67 din Constituție stabilește că nu poate fi Ministru decît cel care este român de cel puțin 3 generații. Român în sensul art. 67 nu înseamnă cetățean român, ci român de sânge. Funcțiunea de Ministru nu este o demnitate publică obișnuită, ci o demnitate publică supremă. Destinul neamului, în drumul marilor biruințe, este de atâtea ori în cumpana judecării demnitarilor. Un străin de sângele românesc într-un asemenea post de comandă, înseamnă o primejdie pentru neam sau posibilitatea unei primejdii, născută din tainele nebanuite ale impulsurilor sîngelui străin. Textul art. 67 aduce o restricțiune în domeniul drepturilor români, care sînt de altfel, egali în împlinirea datoriilor. Deci ca să fie cineva Ministru trebuie să justifice pe lîngă calitatea de cetățean român, pe aceea de român de sânge, de cel puțin 3 generații.
- a)** Art. 27 din legea constituțională aduce a doua precizare la drepturile cetățenilor români; "numai cetățenii români sînt admisibili în funcțiunile și demnitățile publice civile și militare, ținîndu-se seama de caracterul majoritar și creator de Stat al Națiunii române". Fața cu acest text observ:
- a)** Art. 27 se ocupa de accesul la funcțiuni publice și la funcțiuni civile;

b) În ceea ce privește caracterul majoritar și creator de Stat al Națiunii române, am să observ că Națiunea română, nu are în ceea ce privește creațiunea Statului Roman, un caracter majoritar, ci totalitar. În al doilea rând Națiunea Română, în Stat nu reprezintă o majoritate față de o minoritate, ci o comunitate rezultând dintr-o unitate sufletească totalitară. Fără îndoială că din această cauză art. 27 din Constituție nu fixează un procent majoritar. Legiuitorul ordinar poate merge, în această privință, până la un quantum quasi-totalitar, fără putința vătămării drepturilor individuale. 3. Drepturile naționale, în sens totalitar, se desprind din mecanismul corporativ și din distincțiunile constituționale cuprinse de la art. 4-9 pe de o parte și de la art. 10 înainte pe de altă parte; în aceste limite ele pot fi înfaptuite prin legi ordinare. Reprezentarea intereselor profesionale în limitele constituționale poate duce până la un corporatism totalitar. În acest caz, corporația sau asociația profesională pe baza principiului autonomiei și a dreptului de putere discreționară, va hotărî, fără control, cine trebuie să facă parte, din gruparea profesională. În acest mod legea constituțională aplică naționalismul organic: adică promovarea națiunii în elementele ei organice și creșterea și purificarea nației de elementele parazitare și eterogene. De aceea calauziti de aceste norme constituționale și sub porunca necesităților de apărare a structurii etnice a poporului român, am alcătuit acest decret cu putere de lege pentru apărarea sângelui românesc, prin care am oprit, pe viitor, căsătoriile între evrei și românii de sânge atît în lăuntru granițelor, cat și dincolo de granițele țării, declarand pe de o parte căsătoriile încheiate împotriva acestei interdicțiuni, nule și stabilind procedura juridică necesară pentru constatarea acestei nulități și măsurile premergătoare pentru preîntâmpinarea unor asemenea calcări de lege, am reglementat și sancțiunile penale de aplicat acelor care nesocotesc prevederile legii. Fără îndoială că norme noi de drept vor trebui să îplinească și să sancționeze abaterile de fapt, de la aceste porunci ale legii. Dacă și Domniile - Voastre împartășiti modul meu de a vedea, vă rog să mă autorizați să supun Înaltei semnături a Majestății Sale Regelui, alăturatului proiect de decret cu putere de lege. Ministrul Justiției, IOAN

v) GRUIA -----